

Důl Ferdinand v Babicích s lanovou dráhou na důl Julius v Zastávce.
Provoz na dole byl zahájen v roce 1857 a ukončen v roce 1933.
Lanová dráha postavena roku 1912, zrušena roku 1970.

Vážení spoluobčané,

Přelom roku je vždy důvodem k hodnocení roku minulého a ke stanovení si cílů v roce novém. Rok 2005 považuji za rok pro naši obec úspěšný a významný.

Podařilo se obec vyvést z vážných finančních problémů, téměř zcela ji oddlužit a shromáždit poměrně vysoké prostředky na účtu obce. Tvář obce byla mírně vylepšena zbouráním domů na návsi a vybudováním dětského hřiště. Byla provizorně opravena část komunikací, bylo vydáno územní rozhodnutí pro výstavbu kanalizace a byl proveden pasport dopravního značení. V obci úspěšně pracovaly společenské organizace a spolky - SOKOL, Klub seniorů a myslivci. Podařilo se udržet provoz mateřské školy, která je zcela naplněna žáky. V kulturním domě bylo vybudováno nájemcem nové ústřední vytápění a byl využíván pro potřeby spolků a obce. Obecní kaple byla udržována a konali se pravidelné bohoslužby. Počet obyvatel obce se zvýšil o několik desítek.

Rok 2006 bude především rokem volebním. Čekají nás volby parlamentní a na podzim pak volby komunální. V obou případech je třeba si uvědomit, že jejich výsledek bude mít velký vliv na kvalitu našeho života v dalších letech a proto je třeba k nim přistoupit aktivně a zodpovědně. Naše obec bude pokračovat v trendu shromažďování finančních prostředků a usilování o získání dotací z prostředků kraje, státu a Evropské unie. Ve zbytku našeho volebního období se pokusíme ještě uskutečnit opravu komunikace na ul. Nová a vybudovat veřejné osvětlení v lokalitě Ferdinand. Také je třeba vybudovat komunikaci na ul. Růžová a připravit tak prostor pro výstavbu dalších rodinných domů v této lokalitě. Započneme se změnou územního plánu a pokusíme se připravit rekonstrukci budovy mateřské školy. Budeme nadále podporovat činnost spolků v obci. Novému zastupitelstvu předáme obec v co nejlepším stavu a v podmínkách, na kterých bude možno stavět a pokračovat v dalším rozvoji obce.

Dovolte, abych touto formou poděkoval členům zastupitelstva, občanům aktivně činným ve spolcích, zaměstnancům OÚ a mateřské školy a všem, kdo se na životě obce v minulém roce aktivně podíleli. Všem občanů přeji do nového roku hodně zdraví, štěstí, úspěchu v práci a pohodu v rodině.

Vážení Babičáci! Ať se nám v těch Babičích v roce 2006 dobře žije!

Vladimír Blažejovský
starosta obce

Historie vzniku kaple

Drazí přátelé,

snímek naší kaple, uvedený na titulní straně prvního čísla „Babického zpravodaje“, mne přivedl na myšlenku, seznámit babické občany s historií vzniku této církevní stavby.

Na návsi, v místě dnes stojící kaple, v polostínu vzrůstajících lip, stávala od nepaměti zvonička, opatřená jedním klingáčkem. Ta po řadu let sloužila svým zvoněním řadě generací, jak při ranním rozbřesku, tak k polednímu posezení k obědu či večernímu klekání. I ty své zde zemřelé vyprovázela svým zvoněním při poslední cestě a také dovedla varovat při požárech nebo podobném nebezpečí.

Přišel však rok 1862 s nebývalými spoustami napadeného sněhu, který jarním táním a přívaly dešťů způsobil v celém kraji spousty záplav. Tyto svým rozsahem neměly pamětníka a v nedalekých Ivančicích a Dolních Kounicích byly vytopeny celé ulice. Také v naší obci, mimo splavení ornice z polí, dovedly rozšířit strouhu potoka protékajícího obcí a také zdevastovat starou zvoničku do takové míry, že již nebyla k opravě. Proto zástupci obce, v čele s Janem Žaloudkem z č.p. 5, rozhodli postavit v obci, která měla v té době 47 domů a 681 obyvatel, kapli.

A tak poslední dny května roku 1863 se staly svědky rušného započetí stavby kaple. Většina obyvatel obce, kteří se hlásili na pomoc při stavbě, byla rozdělena do skupin, kdy jedni lámali na Padětku kámen, zatímco druzí pracovali na výkopu základů.

Práce na stavbě při počtu snaživých občanů postupovala velmi rychle a tak, když se ještě nenaplnil čas roku, stála na místě staré zvoničky mezi lípami a kaštanem v plné kráse, vonící novotou stavby, nová kaple. Její věž, tehdy s doškovou krytinou, byla na vrcholu opatřena křížem a vestavěnou konstrukcí na zavěšení zvonů. Ty byly objednány u brněnské firmy Hiller. Celkový náklad stavby tehdy byl 1.704 zlatých a 32 krejcarů.

Když pak uplynul zimní čas, dělicí nás od r. 1864 a přišel svátek patrona naší obce sv. Antonína Paduánského - 13. června, byla zde po vysvěcení sloužena první mše. Vlastní vysvěcení provedl zástupce brněnské kapituly za přítomnosti rosického děkana. Ten také po skončení mše poděkoval všem občanům za pomoc při výstavbě kaple a současně také všem dárcům, kteří do vinku kaple přispěli svými dary. Bylo to zlatem a stříbrem vyšívané mešní roucho spolu se zlatým kalichem, které věnoval Martin Suchý z č.p. 22, obraz Cyrila a Metoděje věnovaný manželé Kopáčkovými z Čučic, obraz Ježíše na hoře Olivecké věnovaný starostou obce Rosic Jakubem Skuteckým a obraz patrona sv. Antonína Paduánského věnovaný paní Antonií Kociánovou z č.p. 3.

A tak ta naše kaplička tu stojí již 142 roků. Je zapsána do vzpomínek všech zde narozených, zde žijících a i těch, které čas zavál do míst vzdálenějších.

Jaroslav Nevřiva

K příspěvku paní ředitelky MŠ v Babickém zpravodaji č. 2/2005

Poděkování:

„Jako babička, která měla to štěstí vodit 3 roky svého vnoučka do MŠ Babice, velice děkuji paní ředitelce a všem jejím pracovnícím za jejich skutečné „nadstandardní“ vztahy k dětem a jejich nejbližším.

Akce, které MŠ pořádá, ty už popsala paní ředitelka – já bych chtěla jenom stručně popsat své nezapomenutelné zážitky. Už si ani nedovedu představit adventní čas bez předvánoční výstavy, která se určitě musí líbit každému návštěvníkovi.

Dnes, kdy už do MŠ vnuka nevodím, je mi smutno po krásném prostředí MŠ, po těch milých výstavkách, dětských pracích, ale i po výzdobě chodby, oken a šatny – vždy časové – podzimní větvičky a draci, zimní sněhuláci, velikonoční stromeček s ozdobenými vajíčky – ani to nedovedu vše popsat.

Snad nejkrásnější vzpomínky mi zůstanou na velikonoční a vánoční posezení v takovém svátečním ovzduší, umocněném ještě i radostí dětí, zvláště na Vánoce.

Za vším, co krásného a dobrého MŠ dělá, stojí mnoho času a hlavně práce všech zaměstnankyň a proto jim z celého srdce děkuji a přeji jim co nejvíce radosti, zdraví a síly do další práce s našimi dětmi.“

Marie Kociánová

Vznik obce Babice

Vážení občané,

při uvedení první písemné zmínky o naší obci roku 1104, uvedené v Babickém zpravodaji, došlo vzhledem k záměně shodných jmen obcí Babic k omylu. Uvedený rok bohužel patří Babicím na okrese Třebíč, o čemž jsem byl ujštěn archivářem tamního kláštera v Třebíči při nedávné návštěvě. Vzhledem k tomuto omylu, který byl chybně uváděn v několika publikacích, ke kterým patří i „Historie města Zbýšova“, vydaná roku 1985, se tedy vracíme k první zmínce o naší obci, uvedené roku 1228. I tak se naše obec stále řadí svým stářím před řadu okolních i vzdálenějších obcí. Tato skutečnost změny o první zmínce, bude již uvedena do připravovaného vydání „Stopy historie obce Babic u Rosic“.

Jaroslav Nevřiva

Vzpomínky na konec II. světové války

Ze vzpomínek paní Antonie Ujčíkové
na konec II. světové války, jak jej prožila v Babicích
(* 25. 9. 1895, + 30. 10. 1981)

Dne 18. dubna 1945, když už byly osvobozeny Ivančice Rudou armádou, prchaly zbytky Němců přes naši vesnici. Poslední voják asi po poledni. To jsme první noc spali ve sklepě, neboť po celou noc jsme slyšeli střelbu, která se nesla od Tetčic a Neslovic – z té strany.

Druhý den ve vesnici nebyly ani Němci, ani Rudá armáda. 21. dubna přijely do vesnice ruské hlídky na koních, které zase odejely.

Dne 25. dubna odpoledne přijely od Zbýšova německé obrněné vozy. To jsme prchali zase všichni do sklepů, takže nebylo ve vesnici z místních ani živá duše. Když jsme slyšeli, že nám někdo chodí po dvoře, vylezl tatínek ven a Němci jej požádali o vodu. Tatínek mě zavolal a poslal mě pro čerstvou vodu. Když jsem vyšla na ulici, tak nahoru a dolů kolem našeho stavení byla plná silnice německých obrněných vozů. Asi za čtvrt hodiny začaly odjíždět směrem ke Kratochvilce. Kolem našich jich projelo 37. Tyto vozy pak zaujaly pozice nad vesnicí proti Neslovicím a Tetčicím a v noci zahájily tím směrem střelbu. Od tohoto dne jsme museli utíkat často do sklepa, který máme pod světnicí. Byly jsme tam tři rodiny. Celkem nás bylo 11. Nad vesnicí kroužila také často letadla.

Dne 27. dubna dopoledne byla naše vesnice bombardována. Asi 20 metrů od našeho domu hořela stodola. Muži běželi hasit. Vtom přiletěl nový

svaz letadel a bombardoval obec znovu. Takže muži ani nestačili doběhnout zpět do sklepa a již se to sypalo znovu. Po jejich odletu nás tatínek poslal všechny ven ze sklepa se zavazadlem, ve kterém jsme měli každý jídlo, do ulice ke Kratochvilce, na které bylo vidět, že zde nehoří. Jinak hořelo na třech stranách od našeho domu. V prvním okamžiku jsme měli dojem, že hoří celá vesnice. Tři muži z našeho sklepa uzavřeli sklep silnými plechy, které jsme měli na chránění vchodu do sklepa a utíkali hasit již zmíněnou stodolu. V podvečer, jakmile se situace trochu uklidnila, vrátili jsme se do našeho sklepa. Sešli jsme se všichni a zdraví. To byla naše první hrůza z této války a nevěděli jsme co nás ještě čeká. Střelbu z kulometů jsme slyšeli stále víc a víc.

30. dubna po poledni křičeli hlasitě něco Němci na ulici před námi, v kůlně nám začaly padat sklenice a my se strachem očekávali, kdy to přestane. Asi ve 4 hodiny odpoledne jsme znovu zaslechli křik, ale rozpoznali jsme, že to není německá řeč. Vzápětí k nám někdo tloukl na dveře z ulice a za chvíli jsme slyšeli, že nad námi ve světnici někdo chodí. Poté se ozvaly kroky po dvoře ke kůlně, ve které byl vchod k nám do sklepa. Tatínek rychle otevřel sklep a vtom již voják Rudé armády křičí: „Kdž Germán? Jest Germán?“ a vstoupil za námi do sklepa. Zahlédli jsme další dva vojáky, jak klečí u dveří a míří puškami dovnitř. Museli jsme se vojákovi představit. Ten se uklidnil a nařídil nám, že se nesmíme ze sklepa vzdálit. To se tak stalo okolo 6 hodin večer. My, trochu uklidněni, jsme čekali a doufali, že se to do rána vzdálí. Celou noc se však ozývala velká střelba a až ráno, jak se rozednívalo, střelba utichla. Na ulici nebylo nikoho – žádní vojáci. Začali jsme rychle vařit čaj a sotva jsme vše potřebné odnesli do sklepa, znovu se ozvaly kulometry a křížovatka u našich byla znovu odstřelována. Takže jsme nemohli ze sklepa, až druhý den ráno, kdy střelba znovu utichla. U sousedů přes ulici jsem v zahrádce zahlédla zakopány 3 ruské kulometry. Do sklepa jsme snesli vše potřebné – vodu a teplý čaj a opět celý den a noc jsme strávili ve sklepe. To se opakovalo den co den.

4. května v 11 hodin večer začala hořet stodola naproti nám. Smutně bučel dobytek, který chodil zmateně po ulici kolem našich sem a tam. My, nachystáni se zavazadly, jsme čekali do rána. Ráno, jakmile střelba utichla, jsme opustili náš sklep a skrz oheň, který byl už třetí, jsme šli k sestřenici, která bydlela v ulici Na výhoně. Tam již bylo mnoho ruských vojinů. Tam jsme si trochu oddychli. Druhý den ráno jsem šla s rodiči domů dát dobytek. Vojáci na křížovatce nás pustili domů, ale sotva jsme nalili dobytek vodu se šrotem, začala střelba a my tři museli být ve sklepe až do dalšího rána. Když ztichla střelba, dali jsme dobytek a šli Na výhon k sestřenici.

Dne 8. května ráno, jakmile byl na chvíli klid, jsme se šli podívat domů. Na křížovatce u našeho domu stála tři lehká děla. Vojáci nás pustili domů. Na dvoře jsme měli několik beden nábojů do těchto děl. Na posteli v kuchyni spali dva ruští vojáci a jeden voják ve světnici. Dovolili nám zatopit a maminka začala vařit oběd. Kolem 10. hodiny donesli vojákům oběd a nám dali také gulášovou polévku. Když jsem kolem 11 hodin umývala nádobí, přiběhl k nám jeden voják a zahnal nás do sklepa. Křičel, že se bude střílet. Ještě nám

rychle odstrčil dveře do sklepa. Střelba asi po hodině se zdála být vzdálenější. Potichu jsme vylezli ze sklepa, bedny s náboji a děla byla pryč a k našim od Kratochvílky po ulici táhla ruská pěchota, která se soustřeďovala k útoku směrem na Zakřany, k lesu. Na všech místních se vyjasňovaly tváře s uspokojením, že je to již za námi, přesto, že vojáci říkali, že „germáň“ je od nás vzdálen 5 minut pěšky.

Pak, jak asi za půl hodiny odcházela ruská pěchota, my mladí jsme chodili mezi nimi. Přijížděly a odjížděly povozy, těžká děla a kaťuše, které odjížděly po silnici směrem na Zbýšov. Ten den bylo ve vesnici veselo. Bylo zde ubytováno i mnoho vojáků. U nás spal kapitán z Moskvy, ruský četník a dva vojáci. To jsme spali naposledy ve sklepě. Poprvé jsme se od 18. dubna klidně vyspali. Brzy ráno byli vojáci už vzhůru a „náš“ kapitán nám oznamoval, že je po vojně. V 1. hodinu po půlnoci nám všem podával ruku. Vojáci ze všech domů vystřelovali rakety. Ráno přijelo čerstvé vojsko a „naši“ vojáci odejeli asi v 10 hodin.

Celý den jsme se dívali na projíždějící vojska. Tak proběhlo osvobození Babic mýma očima.

Jan Tondl

60. výročí konce II. světové války v Evropě

V těchto dnech si připomínáme 60. výročí konce 2. světové války v Evropě. Okresní výbor českého svazu bojovníků za svobodu, organizace, která sdružuje aktivní účastníky boje proti nacismu, mnohé pozůstalé po odbojářích i nemálo sympatizantů, považuje za vhodné vydat k tomuto výročí následující:

PROHLÁŠENÍ

Již 60 let nás dělí od konce nejstrašnější války našeho národa. S postupem let ubývá pamětníků. Naším úkolem je proto připomínat a osvětlovat události, k nimž došlo během šestileté okupace. Lidská paměť je mnohdy dost nespolehlivá. Laskavá je v tom, že časem nám dává zapomenout na všechno zlé. Naše vlast však prožila události, na které v zájmu budoucnosti nemáme právo zapomenout.

Vše začalo 30. ledna 1933, kdy v Německu demokraticky zvolený říšský sněm odsouhlasil do funkce kancléře A. Hitlera. V té době již bylo rozebráno více než 1 500 000 výtisků jeho politického programu knihy „Mein Kampf“. V souladu s ním pak 1. 10. 1938 na základě „mnichovské dohody“ (spíše zrady – zástupci našeho státu nebyli na jednání připuštěni. Směli jen očekávat, jak se evropské velmoci o naši zemi rozhodnou) začala německá armáda obsazovat pohraničí. Češi zde byli propuštěni ze státních služeb, více než 160 000 jich uteklo do vnitrozemí. 15. 3. 1939 zabrali nacisté zbytek

České republiky – protektorát. Postupně rozpuštěny byly tradiční české spolky. Uzavřeny české vysoké školy. Mnoho tisíc občanů uvězněno, začínají první popravy.

Podle Hitlerem schváleného memoranda k řešení české otázky bylo rozhodnuto – český národ musí být co nejdříve zničen a celé území germanizováno. Rasově vhodné poněmčít (asi 45%), ostatní vysídlit a vyhubit. Dělnictvo germanizovat posláním na práci do Německa bez možnosti návratu, rolníky zbavit půdy. Ve školách bylo vyučování českým dějinám nahrazeno výchovou k říšské myšlence. Postupně se měly rušit české střední a nakonec i obecné školy.

Kos – starší
Zastřelen stané právo červen 1942
3.6. v Kounicových Kolejích v Brně

Kos – mladší
Zastřelen stané právo červen 1942
3.6. v Kounicových Kolejích v Brně

Cibulka
1942 zahynul v Osvětimi

Miler
1942 zahynul v Osvětimi

Po dobu okupace naši vlastenci využívali mnoho způsobů, jak se nacistické zvůli vzepřít, jak nepodlehnout útlaku. Desetitisíce našich občanů bojovalo v zahraničních armádách, partyzánských oddílech, odbojových organizacích a květnovém národním povstání. Naši vlastenci tak odpláceli za nekonečná příkoří, které nacisté způsobili bezbranným lidem zahnaným na popraviště a do plynových komor či mučených v koncentracích. Za války zahynulo 360 000 občanů Československé republiky. Téměř v každé obci je památník se jmény těch, kteří pro naši svobodu obětovali život. Vlastním obětováním se přičinili za bytí nás současných.

Jména padlých, popravených a umučených odbojářů a obětí válečné fronty z obcí a měst našeho okresu jsou uvedeny v publikaci Památník obětí světových válek a národně osvobozeneckých bojů v okrese Brno-venkov. Pamětní knihu vydal Státní okresní archiv Brno-venkov (Rajhrad 2000).

Je přáním dosud žijících účastníků odboje, aby 60. výročí vítězství nad nacizmem nebylo zlehčováno formálností ani umělou okázalostí. Naopak jeho připomenutím by měly mladší generace vstřebat draze zaplacené zkušenosti starších. 60. výročí je nejen příležitostí k uctění památky těch, kteří se zasloužili o fežití českého národa, ale mělo by se stát i poučením a posílením národního povědomí, tak důležitého v novém uspořádání Evropy.

Okresní výbor českého svazu bojovníků za svobodu
Brno-venkov

Blahopřání

Všem občanům, kteří ve čtvrtém čtvrtletí roku 2005 oslaví svá významná životní výročí, přejeme pevné zdraví, hodně štěstí, osobní spokojenost a další krásné roky prožité v kruhu svých blízkých a přátel. Jsou to tito občané:

Paní	Jaroslava Sedláčková
Paní	Helena Ambrožová
Paní	Jaroslava Němcová
Paní	Božena Nezbedová
Pan	Jan Sedláček
Pan	Jaroslav Fuchs
Pan	Josef Šalbaba
Paní	Emilie Vyžrálková
Paní	Josefa Procházková
Paní	Růžena Suchánková

KULTURNÍ AKCE TJ SOKOL

Vážení spoluobčané,

chtěli by jsme Vás obeznámit o kulturních akcích, které se konaly nebo budou konat. Již dva roky se snažíme pořádat soutěže a kulturní akce pro děti. Jako tradičně začínáme posledního dubna „PÁLENÍM ČARODEJNIC“. Pro děti jsou odpoledne uspořádány soutěže o ceny. Program pokračuje volnou zábavou s reprodukcí písniček pro děti. K večeru je zapálena hranice, na které je přivázána čarodějnice v životní velikosti.

V červnu pořádáme den dětí. Je to ideální čas, kdy děti se nám ještě nerozeběhnou po táborech a dovolených. Na všech našich akcích je účast opravdu hojná. Pravidelně přijde kolem sta dětí. A opravdu se jim to líbí, protože začali chodit i děti z okolí (Zbýšov- Sička, Zastávka, Zakřany,..). Tento rok se nám opravdu dětský den povedl. I když byl kvůli dešti přerušen a byl ukončen následující sobotou. Tento den dětí byl pojat ve stylu hledání ztraceného pokladu. V okolním lese byla vytýčena trasa, na které byly stanoviště pro plnění úkolů. Na každém byli dobrovolníci, kteří v pohádkových převlecích dávali dětem různé úkoly. Po splnění úkolů a získání indicíí byl vykopán poklad.

Pořádáme dvakrát do roka pro naše nejmladší hráče rozloučení se sezonou. Je to sice akce pro užší okruh dětí, ale i tak mě to nedá se o tom nezmínit. Dále pomáháme Šamanum v pořádání nohejbalového turnaje trojic. Po tomhle turnaji jsme dělali první „letní noc“ na hřišti v Babicích. Děkujeme skupině GONG že přišla zahrát na tento večer. I díky provizorním podmínkám se nám to podařilo.

Na závěr bych chtěl jmenovitě poděkovat všem, kdo se podílel prací, materiálem, zábavou a penězi na našich akcích:

OU BABICE U ROSIC, MATEŘSKÁ ŠKOLKA, KYNOLOGICKÝ SVAZ, BERGER, ELEKTRO DVOŘÁK, ŠETRA, PENAM, TRUHLÁŘSTVÍ BOCHNÍČEK, ZAMAZAL, FALCO, THERMONA, URSA, SOUDAL, HPI, SOKOL BABICE, SIKÁ, ROMAPOL, LIKOV, ČESKÁ SPOŘITELNA, AREALL, a všem osobám, které nejde ani vyjmenovat. A to z důvodu, že bychom si na všechny nevzpomněli. Což by nás mrzelo. Pokud se tak stalo u firem omlouváme se předem.

Ladislav Brabec
člen výboru TJ SOKOL

Nohejbalový tým ŠAMANI

Vážení přátelé,

chtěl bych Vás obeznámit o činnosti našeho nohejbalového týmu ŠAMANI (Brabec Ladislav, Foral Arnošt, Tomek Radomír). Náš tým byl založen před třemi lety a naší specializací jsou turnaje trojic. Naše úspěchy jsou zlaté medaile z turnaje Babice CUP 04 a dvě stříbrné z nultého ročníku v Babicích a z boje o pohár starosty Babic u Rosic. Dále jsme vybojovali dvakrát bronz na Sička CUPu, kde jsme končili tradičně na „bramborové“ pozici tj. 4 místo. Dále jsme měli ve Zbýšově jednu čtvrtfinálovou účast a jedno 4 místo.

Chtěl bych seznámit občany, že náš tým pořádá každý rok dva turnaje na hřišti Sokolu Babice. Červnový je o pohár starosty a v srpnu to je Babice CUP. Proto Vás srdečně zveme na další ročníky. Občerstvení je zajištěno ze strany TJ Sokol Babice u Rosic. Tímto jim děkujeme, bez jejich obětavosti (nejen občerstvení, ale i v organizačních věcech) by jsme tak velký turnaj nemohli pořádat. Také děkujeme OÚ za zakoupení putovního poháru starosty obce. Těšíme se na Vaši účast jak v hledišti tak na hřišti.

Ladislav Brabec
kapitán mužstva ŠAMANI

Tomek Radomír

Brabec Ladislav

Foral Arnošt

Vážení občané,

Jsem rád, že Vás mohu touto formou seznámit s činností TJ Sokol Babice u Rosic. Naše sportovní organizace v letošním roce oslavila 42 let od jejího založení. Vzhledem k velikosti naší obce a finanční situaci TJ Sokol a Tělovýchovné Unie Brněnska (TUB), máme opravdu dlouholetou tradici. K tomu přispěl největší mírou náš bývalý předseda p. František Berghauer. Ten doposud svou prací a úsilím udržel po dlouhá léta náš klub v činnosti. Tímto mu děkujeme a přejeme hodně zdraví a pevné vůle k dalšímu působení v TJ Sokol.

Před třemi roky jsme rozšířili naši základnu o mužstvo mladších žáků. Jelikož v naší obci nebyla žádná možnost jak vyplnit dětem volný čas (hasiči, skauti a jiné kroužky), byli jsme mile překvapeni kolik malých sportovců se přihlásilo. K finančnímu zajištění tohoto nově vzniklého mužstva, nám pomohla veřejná sbírka a sponzorské dary. Tato sbírka vzbudila mezi občany velký zájem. Je vidět že nám není lhostejné jak naše děti, vnuci, nebo jenom kamarádi tráví volný čas. Peníze jsme dostali i z řad starších fotbalistů, kteří měli sami finanční potíže o udržení mužstva mužů v soutěži. Všem občanům a firmám FALCO a THERMONA děkujeme. Přispěl nám i OÚ naší obce, který se i dva roky finančně podílí na činnosti TJ Sokol. Tím děkujeme OÚ a věříme že i nadále bude vzhledem k svým možnostem podporovat udržení chodu sportovního areálu a našeho „SOKOLU“.

Sbírka	8 450,- Kč	
FALCO	cca 13 000,-Kč	(zakoupení kompletní sady dresů)
THERMONA	8 000,- Kč	
Obecní Úřad	4 000,- Kč	

Rád bych oslovil rodiče našich hráčů, aby v rámci svých možností pomohli nám i svým dětem. To se týče jak návštěvy mistrovských utkání (povzbudit a vzhledem i k výsledkům pochválit a podívat se že naše a jejich úsilí má výsledek), tak i dopravy na mistrovská utkání mimo naše hřiště. Dále prosíme kdo by mohl pomoci jakoukoli formou (brigády, odborné práce, materiální zajištění,..), aby se ozval našemu předsedovi p. L. Zelinkovi. Všichni víme že v dnešní době není času ani peněz nazbyt, ale musíme si uvědomit že jde o naše děti. Je lepší pokud mají o něco zájem a to hlavně pokud jde o sport. Tak věřím že se určitě nějaká volná chvílka najde.

Ladislav Brabec
člen výboru TJ SOKOL

Rk.	Tým	Záp.	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Popůvky	6	3	2	1	12:14	11	(2)
2.	Babice u Rosic	6	3	1	2	15: 8	10	(1)
3.	Babice / Sv.	6	3	1	2	12: 7	10	(1)
4.	DFC Ivančice	6	0	2	4	5 : 15	2	(-7)

Babice u Rosic	Popůvky	0:3 (0:0)
Babice / Sv.	Babice u Rosic	4:1 (2:1)
Babice u Rosic	DFC Ivančice	1:1 (1:0)
Popůvky	Babice u Rosic	0:7 (0:3)
Babice u Rosic	Babice / Sv.	2:0 (2:0)
DFC Ivančice	Babice u Rosic	0:4 (0:0)

Babický zpravodaj – vydává obec Babice občanům zdarma

Příspěvky, námítky a inzerci pošlete na tyto kontakty:

- Obecní úřad Babice, Návés 14, 664 84 Zastávka u Brna
- 546 431 739, 546 430 565
- starosta@babiceurosic.cz
- info@babiceurosic.cz

Další informace hledejte na internetových stránkách obce: www.babiceurosic.cz